

dem paa kortere, ligger dette ganske simpelt deri, at Laanene gives uden nogen Omkostningsbetaling for alle Laantagerne, at alle Beføstninger, lige indtil Transporten af Bengene til Hulst, blive betalte af Banken. Disse samlede Beføstninger for Banken løbe op til omtrent $\frac{1}{2}$ pCt., men denne halve pCt. gaar jo fra lige godt, enten Laanet har staaet ude i 3 Maanedes, eller det staaer ude i et Aar. Deri ligger altsaa Grunden til, at Banken kan betale Staten en højere Rente for de Laanebeløb, der staa ude i længere Tid, end for dem, der staa ude i kortere Tid. Naar et Laan, givet paa denne Maade, kun gælder for 3 Maanedes, og $\frac{1}{2}$ pCt. af det nominelle Beløb gaar fra i Omkostninger, kunne ærede Medlemmer meget let regne ud, at det, Banken virkelig faar i Rente, bliver under normal Rente. Jeg tror, at Laan givne paa denne Maade og paa denne Tid, netop forud for Juni Termin, i Virkeligheden ville kunne redde et ikke ringe Tal af Landbrugere fra at bukke under for den forestaaende Juni Termin. Naar man siger, at hvis de sidste saa svagt, ville de alligevel være nødte til at bukke under, og at der derfor ikke er noget Haab om Redning for dem, vil jeg dog gøre opmærksom paa, at det er ganske ekstraordinære Forhold, som ere gaaede forud, nemlig saa ekstraordinære Forhold som en saa slet Høst, som Landet heldigvis ikke har kendt i mange Aar, og saa lave Priser, som vi heldigvis heller ikke have kendt i mange Aar. Naar man saa endvidere vil erindre, at Laanene kunne tilbagebetales til enhver Tid, hvilket er en stor Befvemmelighed, og at der til at dække Laanene gives vedkommende som længste Frist en saa lang Tid, at han vil have to Aars Høst til at kunne dække Laanet med, tror jeg dog ikke, at der er noget urimeligt i den Formening, at man gennem dette Foretagende vil kunne redde en stor Del af Landmændene, ikke blot saaledes, at de bringes over Juni Termin, men saaledes, at de i det hele kunne blive ved Gaardene. Jeg kan ikke andet end meget anbefale dette Forslag. Naar jeg før udtalte, at det skulde glæde mig, om Mindretallet i Udvalget kunde blive til et Flertal her i Tinget, ved jeg meget godt, at dette er en sangvinsk Forventning, som der er meget liden Sandsynlighed for at saa opfyldt, medmindre det skulde være lykkedes mig bedre i Salen end i Udvalget at overbevise den ærede Ordfører om Rigtigheden af mine Betragtninger.

Ministeren for offentlige Arbejder (Singer & Lev): Det er ganske saa Bemærkninger, jeg skal fremsætte, idet jeg forbigaar de Forslag, hvor der ikke er noget væsentligt at notere. Efter hvad der meddeles mig, har den ærede Ordfører med Hensyn til Ændringsforslagslistens Forslag Nr. 8 ment, at det var egentlig et formelt Forslag. Det er det egentlig ikke, det har en væsentlig reel Betydning, om man betaler den Sum eller ikke, og man kommer i hvert Fald til at betale den, men vedkommende Selskab har ganske vist ingen juridisk Krav paa at faa Summen.

Med Hensyn til Forslag Nr. 14 paa Ændringsforslagslisten skal jeg bemærke, at jeg dog anser det for meget ubilligt, at man har nedsat Honoraret til det regnskabsførende Medlem af Havnekomiteen i Helsingør til kun at gælde for et Aar. Men jeg maa naturligvis indrømme, at her kan der heller ikke stilles noget bestemt Krav, det er en Bevilling, der maa afgøres efter Billighedshensyn. — Jeg vil udtale min Paaskønnelse af, at man har tiltraadt Bevillingerne paa § 26 — Ændringsforslagslistens Forslag under Nr. 83, 84 og 86 — og til § 19 under Nr. 15. Disse Bevillinger ere alle stillede for paa forskellig Maade at bøde paa de Ulykker, som stete ved de Uvejr og den Stormflod, som vi havde en Gang i afvigte Vinter. — Forslaget under Nr. 83 gaar jo ud paa at bevilge 6,000 Kr. til Erstatning til Fiskere fra Strækningen mellem Klitmølle og Harboøre for de ved Stormen i November f. A. foranledigede Bestadigelser paa Fiskerifartøjer og Redstaber m. m. Ærede Medlemmer ville jo vide, at der ad privat Vej indsamledes meget betydeligt for at bøde paa Ulykken der, men at man imidlertid fandt, at det var Statens Opgave at erstatte saadanne Tab, der angik Fiskerifartøjer og redstaber. Summen er udbetalt, og jeg kan kun glæde mig over, at Finansudvalget har været enigt i at tiltræde Forslaget. Til Beskytten er der under Nr. 84 en Bevilling til Opførelse af et Dige m. v. udfør Rhyten ved Houvig paa 14,000 Kr. Dette er ogsaa foranlediget ved den samme Stormflod. Endelig er der en dermed beslægtet Bevilling paa 60,000 Kr. til Udbedring af Stormskaden paa de lollandiske Diger. Der foreslaas det at stille Summen til Raadighed for Digelaget. Jeg maa her gøre den Bemærkning, at dette Forhold forudsætter en omfattende Undersøgelse af lollandiske Dige-forhold i det hele taget. Der er forlangt